

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

DIRECȚIA GENERALĂ ASISTENȚĂ MEDICALĂ, MEDICINĂ DE URGENȚĂ ȘI
PROGRAME DE SĂNĂTATE PUBLICĂ

GHID DE INFORMARE GENERALĂ

Aceast GHID de informare are rolul de a stabili condițiile în care Iodura de potasiu de 65 mg se va administra în caz de incident nuclear.

IMPORTANT! Iodura de potasiu 65 mg se va administra EXCLUSIV la indicațiile autorităților și doar în caz de accident nuclear! Metodele de informare ale autorităților în caz de accident nuclear se vor face prin intermediul radio, TV, mass media sau/și chiar prin intermediul sirenelor de protecție civilă.

DOZE RECOMANDATE ȘI MOD DE ADMINISTRARE:

Comprimatul cu iodură de potasiu 65 mg se administrează pe cale orală și poate fi mestecat sau înghițit.

Pentru administrare la copii cu vârsta sub 6 ani, doza poate fi zdrobită și amestecată cu lapte, suc de fructe, miere sau iaurt.

În cazul administrării la sugari (cu vârsta sub 1 an), doza poate fi dizolvată în lapte, apă, suc de fructe, sau zdrobită și amestecată cu lapte sau suc de fructe.

Adulți și copii cu vârsta peste 12 ani: 2 comprimate (echivalent cu 100 mg iod)

Copii cu vârsta între 3-12 ani: 1 comprimat (echivalent cu 50 mg iod)

Copii cu vârsta între 1 lună - 3 ani: ½ de comprimat (echivalent cu 25 mg iod)

Nou-născuți (cu vârsta până la 1 lună): ¼ de comprimat (echivalent cu 12,5 mg iod)

În scopul de a realiza blocarea eficace a absorbției radioactive, iodura de potasiu trebuie să fie administrată cât mai curând posibil după expunerea la radiații. În cazul în care administrarea are loc la 4-6 ore după expunere, absorbția este blocată doar în proporție de aproximativ 50%. În cazul în care administrarea de iodură de potasiu are loc mai târziu de 12 ore după expunere, absorbția acesteia nu mai este semnificativă, deoarece iodul radioactiv a fost absorbit deja de către glanda tiroidă.

Durata tratamentului este limitată la o doză unică care va fi administrată sub controlul autorităților competente. Această doză va oferi protecție pentru o expunere de până la 24 ore. În cazul continuării expunerii la radiații radioactive, poate fi necesară administrarea unei noi doze în decursul a două zile.

Nou-născuților nu li se va administra mai mult de o doză.

Beneficiul potențial al profilaxiei cu iod este cu atât mai mare cu cât vârsta este mai mică. Riscul de cancer tiroidian per unitate de doză de iod radioactiv este mai mare la făt, nou-născut și sugar decât la adult. Ca urmare, populația țintă pentru administrarea iodului este reprezentată mai ales de persoanele cu vârsta sub 40 ani.

ATENȚIONĂRI SPECIALE:

Trebuie luat în considerare raportul beneficiu/risc al administrării iodurii de potasiu pentru fiecare grupă de vârstă. Femeile gravide, femeile care alăptează, nou-născuții, sugarii și copiii trebuie tratați primii.

Nou-născuții în primele zile de viață prezintă un risc deosebit în cazul expunerii la iod radioactiv și de inhibare a funcției tiroidiene prin supraîncărcare cu iodură de potasiu. Proporția captării

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

DIRECȚIA GENERALĂ ASISTENȚĂ MEDICALĂ, MEDICINĂ DE URGENȚĂ ȘI PROGRAME DE SĂNĂTATE PUBLICĂ

iodului radioactiv este de 4 ori mai mare decât la alte grupe de vârstă. Hipotiroidismul tranzitoriu în această etapă precoce de dezvoltare a creierului poate determina pierderea capacității intelectuale. În cazul administrării de iod la nou-născuți este obligatorie urmărirea atentă a funcției tiroidiene. La nou-născuții cărora li s-a administrat iodură de potasiu în primele săptămâni de viață, trebuie să se monitorizeze valorile TSH și, dacă este necesar, valorile T4; în caz de hipotiroidism, li se va administra terapie de substituție.

La gravide, în cazul unui incident nuclear, utilizarea iodurii de potasiu în doza recomandată o perioadă scurtă de timp ca inhibitor tiroidian, este necesară pentru păstrarea funcției tiroidiene a mamei și, începând din al doilea trimestru de sarcină, a fătului. Nu se administrează mai mult de 2 doze femeilor gravide. În timpul celui de al treilea trimestru de sarcină, o doză mare de iod poate determina inhibarea funcției tiroidiene a fătului cu apariția gușei. În cazul administrării iodului femeilor gravide, sunt necesare monitorizarea ecocardiografică a fătului până la sfârșitul sarcinii și screening de rutină în perioada neonatală. La gravidele cu hipertiroidism nu trebuie să se administreze iodură de potasiu datorită inhibiției tiroidei la făt.

Iodura se elimină în lapte. Tratamentul mamelor care alăptează trebuie să fie cât mai scurt posibil, în general, nedepășind 2 doze. Nu se recomandă întreruperea alăptării.

Prezintă risc pacienții cu tireotxicoză tratați medicamentos sau pacienții cu antecedente de tireotxicoză tratați medicamentos cărora li s-a întrerupt tratamentul și se află în stare de remisiune aparentă.

Hipertiroidismul indus de iod poate fi precipitat la pacienții cu gușă nodulară asimptomatică sau boală Graves latentă, cărora nu li se administrează tratament.

De regulă, nu se recomandă profilaxia cu iodură de potasiu persoanelor cu vârsta de peste 40 ani, cu excepția cazurilor în care expunerea tiroidei la iod radioactiv prin inhalare, este de aproximativ 5 Gy. Riscul de cancer tiroidian este foarte mic la această grupă de vârstă, în timp ce incidența afectării tiroidiene este mai mare. Ca urmare, riscul de complicații tiroidiene induse de iod este mai mare la această grupă de vârstă.

REAȚII ADVERSE:

Reacții de hipersensibilitate, cum sunt erupții cutanate tranzitorii, edemul glandelor salivare, cefalee, bronhospasm, tulburări gastro-intestinale; acestea pot fi ușoare sau severe ca intensitate și pot fi dependente de doză.

Au fost raportate hipertiroidism, boli autoimune (Graves și Hashimoto), gușă nodulară toxică și hipotiroidism indus de iod. De asemenea, s-au raportat hiperactivitate tiroidiană, tiroidită, mărirea glandei tiroide cu sau fără dezvoltarea mixedemului. Administrarea continuă poate determina depresie, nervozitate, impotență sexuală și insomnie.

CONTRAINDICAȚII:

- Hipersensibilitate la iodură de potasiu sau la oricare dintre excipienți;
- Dermatită herpetiformă;
- Vasculită cu valori mici ale complementului (afecțiuni autoimune foarte rare).